

Hidradenitis suppurativa (HS) je kronično-recidivirajuća upalna bolest pilosebacealnoga folikula, koja obično nastaje nakon puberteta, a obilježena je dubokim, bolnim, upalnim čvorovima, apscesima, fistulama, sinusnim kanalima i ožiljcima na predjelima koji su bogati apokrinim žlijezdama, uključujući aksilarne, ingvinalne i anogenitalne regije.



prof. dr. sc. Zrinka Bukvić Mokos, dr. med.,
Klinika za dermatovenerologiju, KBC Zagreb, Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu



prof. dr. sc. Ines Brajac, dr. med.,
Klinika za dermatovenerologiju, KBC Rijeka, Medicinski fakultet Sveučilišta u Rijeci



Prof. prim. dr. sc. Neira Puizina-Ivić, dr. med.,
Klinika za kožne i spolne bolesti, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu

Iako je bolest prvi put opisana još u 19. stoljeću, kad je francuski kirurg Verneuil prikazao nekoliko bolesnika s upalnim lezijama u intertriginoznim predjelima, desetljećima je ta bolest smatrana rijetkom bolešću za koju nije postojao odgovarajući stručni i znanstveni interes, što je dovelo do čestih propusta, odnosno znatnoga kašnjenja u postavljanju dijagnoze, a time i izostanka primjerene terapije.

Ipak, posljednjih godina raste osviještenost o HS-u kao bolesti koja najsnažnije narušuje kvalitetu života oboljelih u usporedbi s ostalima, do sada procjenjivanim dermatološkim bolestima. Posljedica je to bolnosti lezija, njihove lokalizacije, neugodna mirisa secernirajućega sadržaja, kronično-recidivirajućega tijeka, čestih komorbiditeta te nerijetke neučinkovitosti primijenjenoga liječenja. S obzirom na prepoznatu potrebu što ranijega postavljanja dijagnoze te unaprjeđenja terapije, u posljednjih nekoliko godina svjedoci smo snažnoga porasta broja znanstvenih i stručnih istraživanja koja se provode s ciljem boljega razumijevanja patogeneze bolesti i unaprjeđenja terapije. Sukladno navedenome, 2015. godine objavljene su smjernice Europskoga dermatološkog foruma za liječenje HS-a, a nedavno su izdane i smjernice za dijagnostiku i liječenje HS-a Hrvatskoga dermatovenerološkog društva i Hrvatskoga društva

za plastičnu, rekonstrukcijsku i estetsku kirurgiju Hrvatskoga liječničkog zbora.

Ovaj tematski broj okupio je cijenjene hrvatske stručnjake s dugogodišnjim iskustvom u dijagnostici i liječenju HS-a, koji su prikazali suvremene spoznaje o etiopatogenezi bolesti, aktualne epidemiološke podatke, dijagnostičke kriterije, komorbiditete te suvremeni terapijski pristup u bolesnika s HS-om. Dodatno, naglasili smo snažan negativan utjecaj HS-a na kvalitetu života oboljelih, o čemu u ovom broju svjedoče i bolesnici koji su hrabro progovorili o svojoj bolesti i tako pridonijeli podizanju osviještenosti o potrebi pravodobnoga postavljanja dijagnoze te socijalnim i profesionalnim poteškoćama s kojima su često suočeni. Sa zadovoljstvom predstavljamo i nacionalnu kampanju „Jači od HS-a“ koja je rezultat zajedničkih napora liječnika i bolesnika za podizanjem svijesti o toj kroničnoj bolesti.

Dijagnostika i liječenje HS-a zahtijeva multidisciplinarni pristup, pri čemu je potrebna uska suradnja između liječnika specijalista obiteljske medicine, dermatovenerologa, kirurga, psihologa/psihijataru, reumatologa, kliničkih imunologa, gastroenterologa, urologa, i ginekologa.

Nadamo se da će ovaj tematski broj pridonijeti što ranijem prepoznavanju HS-a pa samim time i primjeni odgovarajućega liječenja u ranim stadijima te kompleksne bolesti.